

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1267

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		
119.	— Hotărâre privind constituirea Comisiei de validare a mandatelor senatorilor aleși la data de 6 decembrie 2020	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 333 din 11 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, art. (8) alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă și art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	3–8

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind constituirea Comisiei de validare a mandatelor senatorilor aleși la data de 6 decembrie 2020**

În temeiul dispozițiilor art. 5 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se constituie Comisia de validare a mandatelor senatorilor aleși la data de 6 decembrie 2020, având următoarea componență nominală:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Partid/Alianță
1.	Eugen Dogariu	Partidul Social Democrat
2.	Constantin-Bogdan Matei	Partidul Social Democrat
3.	Liviu-Lucian Mazilu	Partidul Social Democrat
4.	Ștefan-Radu Oprea	Partidul Social Democrat
5.	Liliana Sbîrnea	Partidul Social Democrat
6.	Claudia-Mihaela Banu	Partidul Național Liberal
7.	Cristian-Augustin Niculescu-Țâgârlaș	Partidul Național Liberal
8.	Nicoleta Pauliuc	Partidul Național Liberal
9.	Laura-Iuliana Scânteii	Partidul Național Liberal
10.	Gheorghită Mîndruță	Alianța USR PLUS
11.	Cosmin-Marian Poteraș	Alianța USR PLUS
12.	Elena-Simona Spătaru	Alianța USR PLUS
13.	Iovanovici-Șoșoacă Diana	Alianța pentru Unirea Românilor
14.	Sorin-Cristian Mateescu	Alianța pentru Unirea Românilor
15.	Császár Károly Zsolt	Uniunea Democrată Maghiară din România

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 21 decembrie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE DE VÂRSTĂ AL SENATULUI

ION PRIOTEASA

București, 21 decembrie 2020.

Nr. 119.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 333**

din 11 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, art. (8) alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă și art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, art. (8) alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor *Constantin Brâncoveanu* din Baia Mare în Dosarul nr. 2.488/100/2017 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 773D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Soluția legislativă a fost dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție în Decizia nr. 39 din 2017. Prevederile art. 517 alin. (4), ca și ale art. 519 din Codul de procedură civilă reprezintă o transpunere a prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (3), iar art. 99 din Legea nr. 303/2004 nu are legătură cu cauza.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin **Încheierea din 3 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.488/100/2017, Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, art. (8) alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Polițiștilor *Constantin Brâncoveanu* din Baia Mare

Într-un litigiu având ca obiect acordare, în temeiul art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea tichetelor de vacanță, vouchere de vacanță cuvenite pentru perioada 6.07.2014—4.07.2015 respectiv pentru perioada 4.07.2015 până la data executării efective a obligației cu dobânzi penalizatoare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că art. 514 alin. (4) din Codul de procedură civilă este contrar Constituției, deciziilor Curții Constituționale nr. 42 din 22 ianuarie 2014 și nr. 121 din 6 martie 2014, precum și unor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene, având în vedere că, în temeiul lui, Înalta Curte de Casație a pronunțat Decizia nr. 39 din 29 mai 2017 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: modul de interpretare și de aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind dreptul salariaților din instituțiile publice la acordarea de tichete de vacanță, raportat la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, modificată prin Legea nr. 283/2011, respectiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012, art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 — conform cărora în bugetele instituțiilor locale și centrale pe anii 2012, 2013, 2014 nu se prevăd sume pentru acordarea de tichete/vouchere de vacanță personalului din cadrul acestora — în speță, să se stabilească dacă, pentru anii anterior referiți, dreptul este efectiv înlăturat sau doar suspendat la nivelul fiecărui an în parte, prin nealocarea sumelor aferente acordării efective a acestui drept.

6. Astfel, dreptul prevăzut de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 a fost redus la statutul de drept iluzoriu, în ciuda caracterului său intangibil, constatat de Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene C-396/13 din 12 februarie 2015, iar dispozițiile din ordonanțele de urgență criticate în prezenta cauză armează să își producă efectele în continuare, în ciuda protecției oferite acestuia prin Constituție (La data sesizării Curții Constituționale, acestea aveau următorul conținut: „*Instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, precum și operatorii economici, astfel cum sunt definiți de Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare, acordă, în limita sumelor prevăzute în buget alocate cu această destinație, în perioada 1 iulie 2017—30 noiembrie 2018, o singură indemnizație de vacanță sau o singură primă de vacanță, după caz, sub formă de vouchere, în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat*”.

7. Astfel, se face trimitere la faptul că, prin deciziile nr. 42 din 22 ianuarie 2014 și 121 din 6 martie 2014, Curtea Constituțională a stabilit că măsura suspendării de către Guvern a unor drepturi prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 se încadrează într-un termen rezonabil, dar acesta are obligația să reglementeze pe fond plata acestor drepturi printr-un act normativ care să respecte dispozițiile constituționale și legale. Autorul subliniază, pe de o parte, că între aceste drepturi se numără și cel reglementat prin art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009. Pe de altă parte, autorul arată că, prin Decizia nr. 39 din 29 mai 2017, Înalta Curte a stabilit, pentru dreptul reglementat prin art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, un regim

diferențiat de cel prevăzut în deciziile menționate ale Curții Constituționale. Astfel, în paragraful 72 al Deciziei nr. 39 din 29 mai 2017, Înalta Curte a reținut că instanța de contencios constituțional a identificat drept *măsură de suspendare a unor drepturi bănești* dispoziția legislativă prin care se prevede că anumite drepturi, indemnizații, ajutoare, sporuri prevăzute anterior în legislație *nu se plătesc, nu se acordă*, în timp ce dispoziția de nealocare în bugetele instituțiilor publice centrale sau locale a sumelor pentru plata unor astfel de drepturi bănești suplimentare, cum ar fi tichetele cadou sau tichetele/voucherele de vacanță, constituie mai degrabă măsuri de restrângere vizând sumele de care dispun instituțiile bugetare. Prin urmare, apreciază autorul excepției, Înalta Curte a stabilit, contrar soluției Curții Constituționale, că sintagmele *nu se plătesc, nu se acordă* nu sunt aplicabile și în cazul dreptului prevăzut de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009. Ca atare, potrivit Înaltei Curți, nu se poate aprecia că și acest drept a fost suspendat. Potrivit autorului, consecința acestei aprecieri, în argumentarea Înaltei Curți, a fost aceea că Guvernului nu îi revine obligația stabilită de Curtea Constituțională de a reglementa pe fond, printr-un act normativ care să respecte dispozițiile constituționale și legale, și plata dreptului prevăzut de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009. Având în vedere că soluția Înaltei Curți prin care a fost încălcată jurisprudența Curții Constituționale a fost pronunțată în temeiul art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, autorul apreciază că aceste prevederi sunt neconstituționale.

8. Contrar jurisprudenței Curții Constituționale sunt, în opinia autorului, și considerentele din paragraful nr. 74 al Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 39 din 29 mai 2017, potrivit cărora „De altfel, tezei care atribuie măsurii legislative, a nealocării în bugetele instituțiilor publice a sumelor pentru plata tichetelor/voucherele de vacanță, efectul de suspendare a dreptului la acordarea acestui beneficiu, cu posibilitatea solicitării sale la sfârșitul perioadei de suspendare, i se opune caracterul anual al exercițiului bugetar al instituțiilor și autorităților publice, ceea ce înseamnă că toate drepturile recunoscute prin bugete se sting în cadrul exercițiului financiar anual”.

9. De asemenea, potrivit autorului, prin înlăturarea de la aplicare a deciziilor Curții Constituționale nr. 967 din 20 noiembrie 2012 și nr. 121 din 6 martie 2014, cât și prin invocarea incidenței parțiale a Deciziei Curții Constituționale nr. 42 din 22 ianuarie 2014, Înalta Curte a realizat un control de constituționalitate.

10. Mai arată că dreptul Uniunii Europene trebuie să se aplice cu prioritate față de dreptul intern, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție și art. 148 din Constituție.

11. Autorul excepției apreciază că sunt încălcate și prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. De asemenea, elaborează un argument a cărui concluzie este aceea că, în procesul de aprobare de către Parlament a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, nu au fost respectate prevederile art. 115 alin. (5) teza a doua din Constituție, potrivit căruia „*Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență*”. Mai exact, autorul indică faptul că Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată cu dezbateră și adoptarea proiectului de lege, nu a respectat termenul de 30 zile, precum și că legea de aprobare nu a fost adoptată nici până în prezent, încălcându-se obligația dezbaterii acesteia în procedură de urgență.

12. Autorul mai arată că dispozițiile art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 îi pun pe judecători în situația de a încălca art. 11 alin. (2) și 148 alin. (2) și (4) din Constituție care le impun să

aplice cu prioritate dreptul comunitar și, din acest motiv, sunt contrare acestor prevederi constituționale, precum și art. 124 din Constituție.

13. **Tribunalul Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă pot fi analizate prin prisma constituționalității, în coroborare cu prevederile art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și faptul că deciziile Înaltei Curți pronunțate în soluționarea recursului în interesul legii și în dezlegarea unor probleme de drept, precum și cele ale Curții Constituționale, sunt obligatorii pentru instanțe. Cu toate acestea, arată instanța, „prevederile juste principal nu asigură remediul certificat de Tratatul de Fundamentare al Uniunii și de instanțele comunitare în aplicarea principiilor priorității și efectului direct al dreptului”. Mai arată că „Judecătorul care nu aplică prevederi ale unor astfel de decizii este susceptibil de sancțiune disciplinară «în condițiile în care legile însele, dispozițiile din legi apreciate de către judecătorul investit ca fiind contrare dreptului (*lato sensu*) comunitar pot fi înlăturate cu aplicarea nemijlocită a prevederilor comunitare incidente»”.

14. Practic, arată instanța judecătorească, prevederile art. 4 din Codul de procedură civilă proclamă, formal, aplicarea priorității a dreptului Uniunii Europene, în condițiile în care Constituția, evident, adoptată fiind înainte de aderare, nu cuprinde nicio prevedere în certificarea priorității și supremației dreptului comunitar. Instanța judecătorească apreciază că nu poate fi vorba de neconstituționalitatea prevederilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în coroborare cu prevederile art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004, în condițiile în care supremația dreptului comunitar nu este garantată constituțional.

15. În continuare, subliniază că, spre deosebire de „legile primare (materiale)”, deciziile Curții Constituționale și cele pronunțate de Înalta Curte în soluționarea recursului în interesul legii și în dezlegarea unor probleme de drept nu pot face obiectul unor întrebări preliminare adresate de către o instanță națională Curții de Justiție a Uniunii Europene, adică în vederea stabilirii „efectelor pe care le produc, respectiv «unei analize de conformitate» cu legislația comunitară supranațională; evident, în procedura interogării Curții de Justiție a Uniunii Europene cu privire la modalitatea de interpretare a dreptului Uniunii, pentru situațiile concrete de conflict (după aprecierea judecătorului național) cu prevederile naționale fie ele legi, recursuri în interesul legii, dezlegare chestiuni de drept sau decizii ale Curții Constituționale”.

16. Instanța arată că și restul prevederilor care fac obiectul excepției le apreciază ca „fiind neconstituționale, pentru simplul motiv că legislația națională nu asigură un alt remediu în contrabalansarea, exercitării abuzive a «dreptului de apreciere», în determinarea oportunității, mijloacelor și efectelor politicilor statului în materia administrării bugetului”. În plus, arată că dreptul prevăzut de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 este un *bun* în sensul art. 1 alin. (1) al Primului Protocol adițional la Convenție, de la momentul consacrării sale legislative, adică din 2013. Amânarea repetată, anuală a valorificării sale, pentru o perioadă de 5 ani până în prezent, echivalează cu o amânare *sine die*, precum și cu golirea lui de conținut. Dreptul nu este suspendat temporar, ci, având în vedere nebugetarea lui, este chiar negat. În aceste condiții, sunt încălcate prevederile art. 53 din Convenție.

17. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Președinții Senatului și Camerei Deputaților, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă următoarele dispoziții:**

— Art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 168/2014, iar nu art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2013 privind stabilirea unor măsuri pentru plata salariilor personalului din sistemul bugetar aferente lunii aprilie 2013: „*În bugetele pe anul 2014 ale instituțiilor și autorităților publice centrale și locale, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, și prin Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu se prevăd sume pentru acordarea de tichete-cadou și tichete de vacanță personalului din cadrul acestora.*”;

— Art. (8) alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015: „*În bugetele pe anul 2015 ale instituțiilor și autorităților publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 ..., și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 ... indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu se prevăd sume pentru acordarea de tichete-cadou, tichete de vacanță și vouchere de vacanță personalului din cadrul acestora.*”;

— Art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din data de 11 decembrie 2015: „*În bugetele pe anul 2016 ale instituțiilor și autorităților publice prevăzute la alin. (1) nu se prevăd sume pentru acordarea de tichete-cadou, prime de vacanță și vouchere de vacanță personalului din cadrul acestora.*”;

— Art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 22 decembrie 2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017: „*În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017 instituțiile și autoritățile publice prevăzute la alin. (1) nu acordă tichete cadou, prime de vacanță și vouchere de vacanță personalului din cadrul acestora.*”;

— Art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 115/2017: „*Prin excepție de la alin. (3), în perioada 1 martie—30 iunie 2017 instituțiile și autoritățile publice prevăzute la art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 nu acordă prime de vacanță și vouchere de vacanță.*”;

— Art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018: „(1) *În anul 2018, instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu acordă personalului din cadrul acestora tichete cadou, premii și nici indemnizația de hrană și indemnizația de vacanță prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în anul 2018 se pot acorda premii pentru sportivii și colectivele tehnice care au obținut performanțe deosebite la acțiunile sportive internaționale și naționale oficiale, pentru elevii, studenții, cercetătorii și profesorii care au obținut distincții la olimpiadele internaționale și concursurile internaționale și naționale pe discipline de învățământ și pentru profesorii care i-au pregătit pe aceștia, cu încadrarea în alocarea bugetară. (3) În anul 2018, instituțiile și autoritățile publice prevăzute la alin. (1) acordă o singură indemnizație de vacanță sau o singură primă de vacanță, după caz, sub formă de vouchere, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare. Quantumul voucherelor de vacanță acordate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare, nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în anul 2018, pentru personalul militar, poliștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, se decontează serviciile turistice prestate de unități aflate pe teritoriul României, efectuate în perioada concediului de odihnă, în limita valorică prevăzută la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, cu modificările și completările ulterioare. Quantumul sumelor decontate nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.*”;

— Art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015: „*Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”;

— Art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare: „*Constituie abateri disciplinare: [...] ș) nerespectarea deciziilor Curții Constituționale ori a deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursurilor în interesul legii*”.

21. Curtea observă că prevederile art. (8) alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și cele ale art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 57/2015 nu mai sunt în vigoare. Cu toate acestea, având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, excepția de neconstituționalitate care vizează prevederile menționate este admisibilă din perspectiva art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind condiția ca dispozițiile din ordonanțele de urgență care fac obiectul unei excepții să fie în vigoare, întrucât aceste prevederi continuă să producă efecte juridice în cauza dedusă judecătii.

22. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate contravin normelor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor, art. 1 alin. (5) referitoare la principiul securității juridice, art. 11 alin. (1) referitor la relația dintre dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (2) privind dreptul la salariu minim brut pe țară, art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (5) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanței de urgență, ale art. 126 alin. (3) privind rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale art. 142 alin. (1) privind rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției, art. 148 alin. (2) și (4) privind prioritatea de aplicare a dreptului comunitar și ale art. 152 alin. (2) privind condițiile revizuirii Constituției.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în prealabil, este necesară clarificarea distincției dintre, pe de o parte, norma substanțială conținută în art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 și, pe de altă parte, normele referitoare la aplicarea în timp a normei substanțiale care sunt criticate, respectiv art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013, art. (8) alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.

24. Norma substanțială prevedea, la momentul adoptării sale, că „*Instituțiile din sectorul bugetar definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, inclusiv cele care se finanțează integral din venituri proprii, regiile autonome, societățile comerciale la care statul este acționar unic sau acționar majoritar, societățile și companiile naționale care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă acordă, în condițiile legii, tichete de vacanță.*” Prin dispozițiile referitoare la aplicarea acesteia în timp, menționate mai sus, Guvernul a stabilit să nu se prevadă în bugetele pentru anii 2014—2018 sume pentru acordarea acestui drept. Autorul excepției consideră că aceste din urmă dispoziții sunt neconstituționale.

25. Curtea observă că prin Decizia nr. 39 din 29 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 31 iulie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că dreptul la plata tichetelor/voucherelor de vacanță este condiționat de alocările bugetare prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale ale instituțiilor publice. La paragrafele 66—70 ale acestei decizii, s-a reținut că existența dreptului angajatului unei instituții bugetare de a beneficia de prime de vacanță sub forma tichetelor/voucherelor de vacanță este subsumată condiției legale a alocării în bugetul instituției respective de sume cu această destinație. Ori de câte ori, prin legile de salarizare din sectorul bugetar ori de instituire a unor măsuri în domeniul bugetar s-a dispus — în mod similar

dispozițiilor art. 15 alin. (2) al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru anul 2012, ale art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 pentru anul 2013, ale art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 pentru anul 2014 — că, în bugetele pe anii respectivi ale instituțiilor publice centrale și locale, nu se prevăd sume pentru acordarea tichetelor de vacanță personalului din cadrul acestora, se înțelege că cerința legală a existenței alocării bugetare nu a fost îndeplinită. Or, în absența condiției legale, nu se poate vorbi despre existența dreptului angajatului instituției publice la acordarea tichetelor/voucherelor de vacanță, și nici despre existența obligației corelative a angajatorului — instituție publică centrală sau locală de a acorda astfel de beneficii sau drepturi suplimentare.

26. Sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor potrivit cărora nu s-au prevăzut în bugetele pentru anii 2011—2016 sume pentru acordarea dreptului prevăzut de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009, prin Deciziile nr. 121 din 20 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 9 iulie 2018 și nr. 209 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 19 iulie 2018, Curtea a constatat constituționalitatea acestora.

27. Curtea observă că argumentarea autorului excepției din prezenta cauză pleacă de la premisa că dreptul prevăzut de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 are aceeași natură cu indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004.

28. Sesizată cu stabilirea măsurii suspendării pentru 3 ani consecutivi, 2012—2014, a drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, Curtea Constituțională a decis că, deși aceste măsuri de suspendare sunt constituționale, autoritățile având dreptul de a dispune cu privire la acordarea drepturilor bănești, restrângerea ori suspendarea acestor drepturi și în viitor, în condițiile în care textele de lege care le prevăd nu au fost abrogate, ar putea justifica întrebarea dacă aceste drepturi mai există și dacă nu cumva textele de lege care le prevăd au fost în fapt lipsite de eficiență, așa încât speranța titularilor acestor drepturi, deși are un suport legal, este în realitate lipsită de conținut. Astfel, deși formal limitată în timp, respectiv vizând durata unui an calendaristic, măsura de suspendare repetată a acestor drepturi, pentru mai mulți ani la rând, ar putea afecta caracterul previzibil al normelor de lege, creând incertitudine cu privire la existența acestor drepturi (a se vedea deciziile nr. 314 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, paragraful 23, și nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014).

29. Autorul excepției apreciază că aceste considerații formulate de Curte cu privire la suspendarea plății indemnizațiilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 sunt în egală măsură aplicabile și dreptului prevăzut de art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009. Or, consideră autorul excepției, având în vedere cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 39/2017 și conținutul deciziilor Curții nr. 42 din 22 ianuarie 2014 și nr. 121 din 6 martie 2014, rezultă că prevederile art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă care conferă caracter obligatoriu deciziilor Înaltei Curți de Casație pronunțate în dezlegarea unor chestiuni de drept sunt neconstituționale.

30. O asemenea critică a fost, în fapt, soluționată prin Decizia Curții nr. 209 din 17 aprilie 2018, paragraful 37, anterior amintită. Astfel, Curtea a reținut că „nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 147 din Constituție privind obligativitatea deciziilor Curții Constituționale, deoarece, prin Decizia nr. 314 din 5 iunie 2014, Curtea Constituțională a stabilit că măsura suspendării anuale a plății drepturilor prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, măsură adoptată deja pentru trei ani consecutivi, 2012, 2013 și 2014, nu poate fi repetată *sine die*, caz în care ar putea afecta proporționalitatea măsurii indemnizațiilor prevăzute de Legea nr. 341/2004. Or, în litigiile în cadrul cărora s-a invocat excepția de neconstituționalitate, se solicită acordarea tichetelor/voucherelor de vacanță, drept care nu a fost suspendat, ci, așa cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 39 din 29 mai 2017, el nu a existat, în lipsa alocării de sume bugetare cu acest titlu”. Or, ținând seama că și în litigiul aflat pe rolul instanței care a sesizat Curtea în prezenta cauză se solicită acordarea tichetelor/voucherelor de vacanță, cele reținute în considerentele Curții din Decizia nr. 209 din 17 aprilie 2018 anterior evocate sunt pe deplin aplicabile și în soluționarea prezentei excepții de neconstituționalitate.

31. Criticile pe care le formulează autorul excepției întemeiate pe încălcarea dreptului de proprietate privată, discriminarea angajaților din sectorul public față de cel privat și cele privind caracterul neclar și imprevizibil au fost examinate deja de Curte în Decizia nr. 209 din 17 aprilie 2018. Astfel, Curtea a constatat că dispozițiile art. 44 din Constituție și cele ale art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt incidente decât cu privire la sumele deja încasate cu acest titlu, sume devenite certe, lichide și exigibile, iar nu și cu privire la sumele viitoare, asupra cărora legiuitorul este liber să dispună în privința cuantumului și a condițiilor de acordare (Decizia nr. 209 din 17 aprilie 2018, paragraful 31).

32. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că angajații din sectorul privat nu sunt în aceeași situație juridică cu angajații din sectorul public. În acest sens este și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului, din 20 martie 2012, cu privire la Cererea nr. 13.902/11, introdusă de Ionel Panfile împotriva României, paragraful 28, prin care instanța europeană a considerat că legea contestată a instituit, într-adevăr, o diferență de tratament între persoanele pensionate angajate în sectorul privat și cele angajate în sectorul public, cum era cazul reclamantului; cu toate acestea, cele două categorii de persoane nu pot fi considerate ca aflându-se într-o situație analoagă sau asemănătoare în sensul art. 14 din Convenție pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, din moment ce diferența esențială, relevantă pentru contextul în care au fost luate măsurile criticate, este aceea că veniturile lor provin din surse diferite, și anume bugetul privat și, respectiv, bugetul de stat (Decizia nr. 209 din 17 aprilie 2018, paragraful 34).

33. În sfârșit, referitor la pretinsa neclaritate a normelor criticate, Curtea a menționat că, în absența cerinței legale a existenței alocării bugetare, nu se poate vorbi despre existența dreptului angajatului instituției publice la acordarea tichetelor/voucherelor de vacanță, și nici despre existența obligației corelative a angajatorului — instituție publică centrală sau locală, de a acorda astfel de beneficii sau drepturi suplimentare, aspecte reținute și de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia sus-menționată. Totodată, prin aceeași decizie, paragraful 87, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 instituie un drept, și nu doar o vocație, în beneficiul personalului contractual din instituțiile publice centrale și locale, de a primi tichete/vouchere de vacanță, drept a cărui existență și realizare sunt subsumate condiției legale a alocărilor de sume

bugetare cu acest titlu, condiție în afara căreia dreptul în cauză nu există și nu poate fi realizat. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a reținut că dreptul la tichetele/voucherele de vacanță nu a existat, în lipsa cerinței legale a alocării de sume bugetare cu acest titlu. Prin urmare, nu se poate susține că dispozițiile de lege criticate au creat insecuritate juridică și incertitudine cu privire la existența acestor drepturi pentru subiectele de drept vizate de aceste dispoziții. (Decizia nr. 209 din 17 aprilie 2018, paragrafele 35 și 36).

34. Cu referire la considerația autorului excepției în sensul că dreptul la primirea voucherelor are caracter fundamental, deoarece, potrivit jurisprudenței CJUE, face parte din dreptul fundamental la salariu, Curtea reține că în Decizia nr. 209 din 17 aprilie 2018, paragraful 30, a statuat că dreptul în discuție nu are natura unui drept fundamental. Prin urmare, nici art. 115 alin. (6) din Constituție, invocat de asemenea de autorul excepției, nu este încălcat.

35. În ceea ce privește critica autorului care vizează art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004, Curtea reține că acestea reprezintă norme-remediu de natură să facă efective art. 126 alin. (2) și art. 147 alin. (4) din Constituție. Judecătorii, în

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor *Constantin Brâncoveanu* din Baia Mare în Dosarul nr. 2.488/100/2017 al Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, art. (8) alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 9 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, art. 1 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă și art. 99 lit. ș) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Maramureș — Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

